

יבמות ק

דברי שמואל: עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל - הולד שתוקי.

הסבר לדבריו: מאי שתוקי?

אילימא שמשתקין אותו מנכסי אביו,
פשיטא, מי ידעינן אבוה מנו?

אלא שמשתקין אותו מדין כהונה;

מאי טעמא? אמר קרא: (במדבר כ"ה) **והיתה לו וזרעו**

אחריו כרית כהונת עולם, בעינן זרעו מיוחס אחריו וליכא.

קושי על ההוכחה מהפסוק: מתקיף לה רב פפא: אלא מעתה, גבי אברהם דכתיב: (בראשית י"ז)

זריות זכ לאזריא וזרעך אחריק, התם מאי קא מזהר ליה רחמנא?

תירוץ: הכי קאמר ליה: לא תנסב עובדת כוכבים ושפחה, דלא ליזיל זרעך בתרה.

קושי על דברי שמואל: מיתיבי: **ראשון ראוי להיות כהן גדול**; והא בעינן זרעו מיוחד אחריו

וליכא!

תירוץ: זרעו מיוחס אחריו דרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא, וכי גזור רבנן - בזנות, בנשואין לא

גזור רבנן

קושי: ובזנות מי גזור רבנן? והתנן: **מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה**;

מאי **אחר בעלה**?

קושי	אם נאמר
הוא אונן עליהם והם אוננים עליו אלא הם אוננים עליו היכי משכחת לה? קמא הא מית ליה!	אחר מיתת בעלה
הוא אין מטמא להם והם אינן מטמאין לו הוא אין מטמא להם אמאי? בשלמא לשני לא ליטמי ליה, אלא לראשון ליטמי ליה ממה נפשך, אי בריה הוא - שפיר קא מטמא ליה, ואי בר בתרא הוא - שפיר קא מטמא ליה, דחלל הוא!	גרושה - אחר גט בעלה
עולה במשמר של זה ושל זה, ותיבתא דשמואל!	בזנות - אחר בועלה
ממאנת מי קא ילדה?	בממאנת
זו שקדושיה קידושי טעות, שאפילו בנה מורכב לה על כתפה - ממאנת והולכת לה	בקידושי טעות